

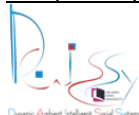
Video Transcript
SU1.4.1
Damiano
Aliprandi
Fondazione
Fitzcarraldo

Modul:	Modulul 1. Patrimoniul cultural și turismul experiențial pentru dezvoltare locală
Sub-Unit:	Sub-unitate: 1.4.1. Rolul stakeholderilor în dezvoltarea locală
Autor:	Damiano Aliprandi, Fondazione Fitzcarraldo
Recenzor tehnic:	Damiano Aliprandi, Fondazione Fitzcarraldo
Recenzor științific:	Fondazione Fitzcarraldo
Cuvinte-cheie:	Părți interesate, dezvoltare locală, organizație de management al destinației, organizații cu și fără scop lucrativ, patrimoniu cultural.

This work is licensed under a Creative Commons [Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-NC-SA 4.0)

Template by:

DAISSY research group, Hellenic Open University (<http://daissy.eap.gr/en/>)

Damiano Aliprandi, Fondazione Fitzcarraldo

CAPITOLUL I: De la patrimoniul cultural la dezvoltarea locală

Atunci când ne ocupăm de proiecte sau politici de "dezvoltare locală" ar trebui să fim pe larg conștienți de faptul că aceasta este o sintagmă/concept care cuprinde o varietate de metode, abordări și aspecte, de scopuri și aplicații. Așadar, cum am putea defini "dezvoltarea locală"? Ca fiind "o viziune și o acțiune cuprinzătoare și integrată care conduce la rezolvarea problemelor dintr-un teritoriu și care urmărește să aducă o îmbunătățire pe termen lung a condițiilor economice, fizice, sociale și de mediu ale unei zone care a fost supusă unor schimbări". Cu toate acestea, de-a lungul anilor, conceptele și abordările s-au schimbat destul de mult și, în consecință, și tipul de actori care trebuie implicați și rolul sau contribuția lor.

În anii '70, abordarea cea mai des întâlnită a "dezvoltării locale" era în principal de sus în jos și se baza pe ideea că aspectele economice, sociale și fizice erau subiecte separate și independente, care trebuiau să fie coordonate de guvernele centrale, cu infrastructuri precum (clădiri, străzi, spații publice, centre istorice ale orașelor, produse și servicii tradiționale etc.), fără un interes semnificativ sau cu un interes scăzut pentru impactul social, în relația cu comunitățile locale și, în consecință, fără a se aștepta un rol semnificativ pentru actorii locali.

În prezent, ideea de bază este diferită și se bazează pe necesitatea de a combina abordările de sus în jos cu cele de jos în sus, pe ideea că obiectivul foarte important și esențial este acela de a produce impact social și de a implica în mod activ actorii locali. În această perspectivă diferită, patrimoniul cultural are un rol diferit, dar este foarte important. Importanța patrimoniului cultural în acest nou concept de "dezvoltare locală" nu se bazează pe valoarea culturală sau artistică "intrinsecă" a clădirii sau a producției, ci mai degrabă pe relația cu oamenii - actorii locali - cum interacționează, cum folosesc patrimoniul cultural, ce fel de relație sau conexiune poate activa patrimoniul cultural într-un teritoriu.

În zilele noastre - în comparație cu trecutul - factorii de decizie politică sunt mai conștienți de faptul că, pentru a genera atât valori sociale, cât și economice, patrimoniul cultural nu trebuie restaurat și protejat ca o entitate izolată, ci, dimpotrivă, trebuie să fie interconectat, profund interconectat cu celelalte resurse locale, în special cu mediul social al aceluia teritoriu specific. Doar restaurarea nu este suficientă pentru a transforma un element de patrimoniu cultural într-o sursă de dezvoltare locală. Implicarea actorilor locali este, din această perspectivă, esențială, crucială.

Totuși, aceasta nu este o sarcină ușoară. Acțiunea de restaurare a unei clădiri istorice sau deschiderea unui muzeu este mult mai ușoară decât a face ca diferite tipuri de actori să colaboreze și să împărtășească o strategie sau un plan de acțiune. Motivul este că nu doar orice categorie, ci și fiecare persoană în parte are propriile idei, perspective, așteptări specifice, nevoi specifice, idei diferite despre care sunt obiectivele care trebuie urmărite în beneficiul propriului teritoriu. Și, de asemenea, trebuie să ne amintim că orice persoană dintr-un anumit loc/teritoriu nu funcționează ca o entitate izolată, ci este interconectată

cu alte persoane în fiecare zi. Acest sistem complex este un ecosistem în care factorii economici, sociali, demografici, de mediu se combină împreună pentru a implica oamenii, comunitățile locale și pentru a-i face să participe la un proiect de dezvoltare locală. Nu este o sarcină ușoară, este cea mai dificilă.

Cu toate acestea, unele categorii par să joace un rol mai relevant în proiectele de dezvoltare locală pentru punerea în valoare a patrimoniului cultural material și imaterial ca bază pentru dezvoltarea locală. Să le trecem în revistă pe acestea.

CAPITOLUL DOI: Principalii stakeholderi în proiectele de dezvoltare locală: prima parte

Instituțiile

Instituțiile publice locale reprezintă una dintre cele mai importante categorii în aproape toate proiectele de dezvoltare locală. Acestea își pot asuma o varietate de roluri diferite.

În primul rând, ele sunt, în general, responsabile de definirea politicilor la cel mai larg nivel sau, cel puțin, contribuie în mod hotărâtor la definirea politicilor.

În al doilea rând, instituțiile publice sunt, de obicei, proprietarii clădirilor sau ai siturilor de interes pentru patrimoniul cultural situate în teritoriu. Punerea în valoare a unor astfel de elemente inestimabile ale patrimoniului cultural depășește, de obicei, capacitățile financiare și manageriale ale municipalităților individuale, ceea ce justifică implicarea actorilor privați - cu sau fără scop lucrativ - interesați să utilizeze patrimoniul în scopuri proprii.

În cele din urmă, instituțiile publice pot motiva implicarea și participarea activă a oamenilor, a actorilor privați proprietari de patrimoniu cultural local, în procesele de dezvoltare locală. Cum pot face acest lucru? De exemplu, prin acordarea unor avantaje fiscale legate de restaurarea și reutilizarea proprietăților lor private, în special în cazul siturilor abandonate, neglijate, goale sau subutilizate.

Organizații non - profit

O a doua categorie este cea a organizațiilor nonprofit. Organizațiile sociale și culturale sunt extrem de importante pentru a transforma patrimoniul cultural într-un motor de dezvoltare locală, participare culturală și incluziune socială.

De fapt, organizațiile non-profit sunt capabile să ajungă la noi categorii de public (dar nu și la clienți), să le implice prin evenimente sau activități culturale, artistice și educaționale, să promoveze dezvoltarea comunității prin revitalizarea clădirilor sau a siturilor istorice abandonate sau subutilizate.

Această categorie cuprinde diferite tipologii de actori, organizații, atât organizațiile care funcționează ca întreprinderi, cât și asociații, comitete, grupuri informale de cetățeni, care împărtășesc obiective comune etc.

În cadrul proiectelor de dezvoltare locală, uneori este mai bine să se ia în considerare separat aceste două macrotipologii de actori diferiți, din cauza rolurilor diferite pe care le pot juca și a contribuțiilor diferite pe care le pot aduce, de asemenea, pentru așteptările și nevoile diferite pe care le au.

Principalii stakeholderi în proiectele de dezvoltare locală - partea a doua

Organizații cu scop lucrativ

Cea de-a treia categorie se referă la organizațiile cu scop lucrativ, deoarece contribuția acestora la orice proces și proiect de dezvoltare locală este esențială, în special în zonele urbane. Prezența operatorilor economici este o condiție importantă pentru ca o economie să prospere, pentru crearea de oportunități de angajare și pentru a stimula inovarea la nivel local.

În ciuda acestui fapt, uneori, proiectele și strategia de dezvoltare locală nu reușesc să implice în mod strategic acest tip de actori, în special în procesele pe termen lung.

Organizațiile cu scop lucrativ (firme, companii, întreprinderi, industrii) sunt interesate să lucreze într-o anumită zonă sau într-un anumit teritoriu sau să se mute pe un nou teritoriu din diferite motive: de exemplu, pentru a beneficia de stimulente economice sau pentru a atinge și a implica mai bine o anumită țintă; pentru a-și îmbunătăți reputația mărcii sau pentru a-și consolida mai bine responsabilitatea socială a întreprinderilor etc. Motivații diferite și trebuie să vă adresați celei potrivite pentru a atrage fiecare tip în parte.

Să aruncăm o privire asupra celor mai des întâlnite tipologii de organizații lucrative și asupra rolului pe care acestea l-ar putea juca în cadrul proceselor de dezvoltare locală în legătură cu utilizarea patrimoniului cultural.

Prima categorie este cea a utilizatorilor generali. "Utilizatorii generali" sunt acele companii, firme sau organizații care contribuie semnificativ la punerea în valoare globală a unui teritoriu, oferind servicii și facilități utile, dar considerând Patrimoniul cultural în principal ca pe un bun destinat exploatarea comercială, mai degrabă decât pentru valoarea intrinsecă, artistică și culturală. Această categorie de actori cuprinde majoritatea activităților comerciale, cum ar fi hotelurile și restaurantele, organizațiile care furnizează servicii și bunuri pentru birouri și instituții, facilități și servicii turistice etc.

În toate aceste cazuri, implicarea activă a "utilizatorilor generali" în proiectele de dezvoltare locală ar putea fi mai utilă pentru a oferi anumite beneficii comerciale, economice sau financiare, sau pentru a organiza anumite evenimente importante, evenimente culturale sau artistice, cum ar fi o expoziție, pentru a atrage publicul în teritoriu, ceea ce, din punctul lor de vedere, înseamnă atragerea de potențiali clienți pentru activitatea, serviciile comerciale și produsul respectiv.

Există alte două tipuri de organizații lucrative, foarte interesante în raport cu punerea în valoare a patrimoniului cultural pe care îl oferă, chiar dacă au abordări și scopuri diferite.

- Așa-numiții "Promotori generali", care sunt companii care utilizează patrimoniul cultural pentru a-și stabili sau consolida reputația generală, ca instrument de comunicare, marketing sau responsabilizare socială corporativă, chiar dacă activitatea lor nu este legată de cultură. În acest caz, amplasarea sediilor în centrele istorice ale orașelor sau chiar în interiorul unor clădiri sau situri artistice sau istorice poate reprezenta o valoare adăugată profitabilă. Din acest motiv, chiar dacă nu activează în sectorul cultural sau nu se deplasează în scopuri comerciale și de afaceri, ele oferă și pun în valoare patrimoniul cultural sau părți ale patrimoniului cultural.

Organizații cu scop lucrativ care fac afaceri în sectoarele culturale. Diferența constă în faptul că, în acest caz, acești actori își desfășoară activitatea în sectorul cultural. Acest caz este interesant, deoarece organizațiile cu scop lucrativ care operează în domeniile culturale caută, de obicei, teritorii unde istoria, cultura, artele, sunt bine reprezentate, iar pentru aceste tipuri de organizații sunt considerate un fel de habitat natural, deoarece sunt complet aliniate cu abordarea lor de afaceri, cu activitățile, produsele și serviciile lor. Aceste tipuri de organizații cu scop lucrativ sunt așa-numiții "valorificatori culturali".

Așadar, există trei tipologii pentru organizațiile cu scop lucrativ:

- utilizatorii generali;
- promotorii generali;
- valorificatori culturali.

Fiecare dintre ele este utilă pentru succesul general al oricărui proces de dezvoltare locală, iar scopul este să le implicăm și să creăm și să derulăm, nu o alianță temporară, o colaborare cu ele, ci sinergii pe termen lung.

CAPITOLUL PATRU: Parteneriate public-privat (PPP)

Pentru a atinge obiectivele specifice de dezvoltare locală, instituțiile publice ar trebui să se asocieze cu sectoarele private, nu doar cu sectorul fără scop lucrativ, ci și cu cel cu scop lucrativ, sau acei actori de profil menționați anterior. Pentru a atinge un obiectiv comun, cum ar fi dezvoltarea turistică a unei zone, a unui teritoriu, un instrument interesant, bazat pe parteneriatul public-privat, este cel numit Organizație de Management al Destinației, al cărui scop este de a face ca actorii publici și privați să colaboreze pentru a transforma propriul teritoriu într-o destinație turistică reală, nu numai în ceea ce privește viziunea și strategia generală, ci și în ceea ce privește managementul și promovarea și dezvoltarea afacerilor, în ceea ce privește acțiunea și intervenția în teritorii pentru a crea noi produse, pentru a promova crearea de rețele între toate companiile și profesioniștii diferiți care activează în turism și în cultură pentru a crea servicii și facilități diferite și inovatoare.

Prin urmare, fiecare OMD este foarte specifică locului, deoarece pune în valoare particularitățile teritoriului, implică actorii care operează în acel teritoriu și găsește strategia corectă de promovare și de atingere a obiectivului comun de dezvoltare locală în acea zonă.

SFÂRȘITUL TRANSCRIPTULUI

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

EU Heritage.

Skills for promotion,
valorisation, exploitation, mediation and
interpretation of European Cultural Heritage